

Η ΓΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΦΕΛΗΣ

Άσπρη σαν χιόνι, στρουμπουλή και ψηλομύτα
δεν γύριζε να ρίξει ούτε ματιά
στους γείτονες της πίσω πόρτας.

Ροζίτα μου πριγκήπισα, Ροζίτα παινεμένη
Την φώναζε η Νεφέλη.
Την τάζε και του πουλιού το γάλα.
Πούπουλα για να κοιμηθεί, μετάξια για να σκεπαστεί.

Και κάποια μέρα σύννεφο απ' τον ουρανό
κατέβηκε και πήρε τη Νεφέλη
Κι απόμεινε η πριγκήπισα Ροζίτα δίχως στέμα
Επαίτης στις γειτόνισας την πίσω πόρτα,

Όχι για το φαί ή τα πούπουλα
και τα μεταξωτά . Για ένα γλυκό λογάκι μοναχά.